

У травні ціна на хліб може зрости до 10 гривень

Перший заступник міністра аграрної політики України Ярослав Краснополський поінформував, що у травні ціна на хліб може зрости до 10 грн. «У травні минулого року ціна на продовольчу пшеницю становила 2500 грн/т. Враховуючи двократну девальвацію національної валюти, прогнозована ціна на травень 2015 року — 4500–5000 грн/т, отже, ціна борошна сягатиме від 6 до 8 тисяч гривень за тону. В результаті максимальна кінцева ціна на хліб — 9–10 гривень», — сказав він.

52

стільки тисяч шахтарів через конфлікт на Донбасі втратили роботу. Поставки вугілля на Вуглегірську ТЕС припинено через обстріли з 26 січня.

Луцька міська лікарня закупила на 280 тисяч медобладнання

Луцька клінічна лікарня придбала медичних приладів та інструментів на 280 тисяч гривень. Про це йдеться у «Віснику держзакупівель» від 22 січня. До конкурсних торгів зголосилося дві фірми: київська «Реал Діагностик» та луцька «Західмедінвест». У результаті виграв другий учасник, який запропонував найнижчу вартість, а саме 288 505,35 грн, за медичні шприци, катетери й системи.

5

Відомості.інфо
№5 (747)

5 - 11 лютого 2015 року
<http://www.vidomosti.info/>

Погляд

Ігор Палиця розповів про діяльність Фонду «Новий Луцьк», війну, Одесу та Придністров'я

Днями Ігор Палиця, який є засновником Фонду «Новий Луцьк» та очолює Одеську обласну адміністрацію, провів зустріч із волинськими журналістами та розповів про діяльність Фонду, роботу в Одеській області, війну, загрози з боку Придністров'я та поділився планами на майбутнє.

ФОНД НЕ БУДЕ СКОРОЧУВАТИ ПРОГРАМИ І ФІНАНСУВАННЯ

Багато запитань журналісти ставили стосовно того, чи працюватиме Фонд далі, чи будуть інвестиції в місто, чи підтримуватимуться соціальні, оздоровчі й інші програми.

— По-перше, мені робота Фонду сподобалася. Програми, якими він займався, були різні. У зв'язку з подіями на сході України додалася допомога військовим в АТО та їхнім сім'ям, психологічна допомога воякам, які брали участь в антитерористичній операції. Ми змогли переорієнтувати частину коштів на ці цілі.

Хочу подякувати керівникам Фонду Ірині Констанкевич, Олександрові Товстенюку й іншим працівникам за їхню роботу, лучанам, які допомагали нам, та нашій депутатській групі в міській раді.

Фонд працює не для того, аби хтось був депутатом, а тому, що особисто я й увесь його колектив отримуємо велике задоволення від того, що направляємо кошти на потреби лучан. Скільки в мене буде фінансових можливостей, скільки буде завантаженості в працівників Фонду, стільки він працюватиме. Зауважу, роблю добро не заради подяки від людей, а для того, щоб жити в мирі із самим собою та відчувати задоволення своїми діями.

Всі фінанси, які були освоєні в 2014 році, пішли чітко за тими програмами, які були заплановані. Мені критикувати працівників Фонду немає за що. Незважаючи, що економічна ситуація в країні досить непростя, у 2015-му Фонд не буде скорочувати програми та фінансування.

Ми чітко підходимо до категорій людей, яким необхідна допомога. Не допомагаємо бізнесменам, які можуть, отримавши якусь допомогу, розвивати свій бізнес, а допомагаємо лікарням, молоді, спорту, людям нужденним.

ПРО ВІЙСЬКОВІ ДІЇ

Сьогодні, як приїхав, цікавився в працівників Фонду: чи хочуть лучани воювати, чи хочуть миру? Різні бачення. Скажу своє особисте. Я проти війни категорично. Вважаю, що люди з різними думками повинні переконувати один одного аргументами, а не військовими діями. А ми ще не використали усі можливі методи переговорів.

На Сході люди «засомбовані», вони гинуть, думаючи, що захищають свої інтереси, що краще жити в Росії. Вони помиляються. І наше з вами завдання — довести їм, що тут, в Україні, краще.

Мене запитують, чи повернемо собі Крим. Силою не повернемо. Повернемо тільки особистим прикладом. Коли в нас буде краще, ніж у Криму, то він сам повернеться, проведе законний цього разу референдум і сам приєднається до України.

ПРО РОБОТУ В ОДЕСЬКІЙ ОБЛДЕРЖАДМІНІСТРАЦІЇ

Для мене посада керівника обласної держадміністрації була незвична: в душі я не чиновник. Починаючи з 6 травня 2014 року, я проводив у Одесі 80% свого часу як шериф, а не як керівник облас-

ті. Я прийшов у Одесу в непростий час. Мене призначили після того, як 2 травня загинуло 48 людей. Різні були думки з цього приводу, різні інсинуації. Хочу сказати, що серед загиблих не було жодної людини з неукраїнським громадянством. Серед загиблих не було людей, які організували заворушення, а були зіваци, які забили в Будинку профспілок і загинули через те, що сховалися.

Переконаний, що конфлікт 2 травня можна було спокійно обійти, якби з людьми розмовляли, якби їх посадили за стіл і почали слухати і намагалися зреагувати на їхні проблеми. Тому робота керівником ОДА для мене важка та незвична. Коли б мені запропонували піти працювати на Волинь, я б, найімовірніше, відмовився. Тут є губернатор, і, переконаний, він навчиться працювати, якщо до нього і є якісь претензії.

В Одесі ми провели президентські та парламентські вибори. І я можу сказати: на відміну від Волині, вони відбулися без втручання адмінресурсу. Ні один чиновник не отримувал завдань щодо політичних партій, кандидатів. Адмінресурс був виключений повністю. І тому в Одесі порядок, органи місцевої влади почали працювати. Вони за-

Я вважаю, що люди з різними думками повинні переконувати один одного аргументами, а не військовими діями

йняті своїми прямими обов'язками, а не граються в політику. Я категорично проти політики у владі. Політика має бути у Верховній Раді, а все інше — Кабмін, обласні, районні адміністрації — повинні бути поза політикою.

ПРО МІСЦЕВІ ВИБОРИ ТА ПРОБЛЕМИ В ЛУЦЬКУ

Щодо кандидатури на міського голову в Луцьку, я не знаю, чи буде кандидат від Фонду. Не знаю, кого з кандидатів ми будемо підтримувати в мері міста, але точно не Миколу Романюка. Дуже розчарований його роботою. Є ще багато часу, і з'являться люди, яких варто буде підтримати.

Треба шукати спеціалістів і патріотів міста, які не будуть «розбазарювати» землю.

Знаю одне: порядок у місті починається з якісних доріг. Людина, яка стане очільником Луцька, має задуматися про освітлення тротуарів, хороші під'їзди до будинків, якісні ліфти, щоб люди не боялися цим користуватися. Це основа того, з чого потрібно починати. А паралельно з цим — вивчати ситуацію з садочками та школами. Ну і, напевно, продумати систему доплат учителям, лікарям, працівникам міліції для того, щоб найкращі отримували доплату з бюджету міста. Сьогоднішній рівень заробітної плати не спонукає людей до роботи.

У Луцьку дуже багато питань, які потрібно вирішувати за рахунок бюджету. Не тільки дороги, а й заміна повністю рухомого складу електротранспорту. Сьогодні є багато звернень із пропозицією постачання нових тролейбусів і в лизинг, і за гарними цінами, але для цього потрібно, щоб працювала міська влада. Щоб усі разом взялися і «почистили»

місто від старих маршруток.

ПРО РОЗВИТОК ОСВІТИ

Я переконаний, що вузи мають бути автономні й що після того, як їх припинить підтримувати держава, ми дійсно побачимо, хто готує спеціалістів, яких потребує економіка, а хто просто штампує дипломи. ВНЗ повинні заробляти гроші своїми діями, своїми науковими роботами. Студенти мають вибирати не де дешевше та простіше вступити, а де вищий відсоток працевлаштування після закінчення навчання. За студентами будуть «полювати» керівники підприємств, щоб узяти їх на роботу, знаючи, що рівень підготовки цих студентів досить високий. Тому я за те, щоб вузи були автономними, щоб вони мали право розпоряджатися своїми коштами.

ПРО ІГОРЯ КОЛОМОЙСЬКОГО ТА ПАТРІОТИЗМ

Ігор Коломойський — мій товариш, і в деяких компаніях ми з ним разом є акціонерами. Щодо патріотизму пана Коломойського, то ви можете судити самі. Дніпропетровська область сьогодні — в Україні. Канал «1+1» як показував правду під час Революції гідності, так і показує, хоча Адміністрація президента в січні та лютому чинила страшний тиск на Коломойського і на мене, щоб ми змінили редакційну політику каналу. Я називаю патріотизмом те, що перший добровільний міліцейський батальйон було створено на Дніпропетровщині. Тоді я не вірив, що Коломойському вдасться. А він казав: «Зараз ми візьмемо громадськість і видамо їм автомата, назвемо «Днепр», і вони будуть захищати область». Він перший це зробив.

«Укрнафту» забрали в Ігоря Коломойського, який захистив Дніпропетровську область, який показує правду на каналах. Із ним питання вирішено. А як же всі інші? Вважаю, Коломойський — патріот. Думаю, українці теж це розуміють.

Я сподівався, що на тлі Революції гідності й на тлі загиблих Небесної сотні, коли пройдуть патріотичні вибори у Верховну Раду, народ переосмислить, кого він обирає до цього, і вибере дійсно достойних. І буде обрана сильна Рада. А що сьогодні бачу? Те, як приймався бюджет, які податкові зміни прийняли в цьому бюджеті, — це дикість для мене. У минулій Раді такого піару на порожньому місці не було. Так, були різні фракції та різні керівники. Один тиснув на свою фракцію, другий намагався диктувати депутатам, як голосувати. Але такого бардака, який робиться в цій Верховній Раді, ще не бачив.

ПРО УКРАЇНСЬКУ МОВУ ТА ЛЮБОВ ДО БАТЬКІВЩИНИ

На жаль, на Одещині дуже багато людей не розуміє української мови. І проблема не в них. Ми сьогодні хочемо всіх примусити говорити українською, любити Батьківщину. А де сьогодні уроки з патріотичного виховання в школах, де соціальні ролики хоч на одному каналі про прізиви у армію, про те, як потрібно любити Вітчизну, про Україну, про українські цінності, про історію? Де це? Як можна змусити любити українську мову просто так? Над цим треба працювати, і багато.

Таке враження, що у нас в державі все робилося для того, щоб ті, хто не знає українську мову, ніколи її не вивчили. Потрібно зробити все, щоб людина захотіла вивчити і розмовляти українською мовою. От цим і

потрібно займатися. Хочеш бути чиновником, хочеш отримувати зарплату з бюджету — склади екзамен із української мови.

ПРО ЗАГРОЗУ З БОКУ ПРИДНІСТРОВ'Я

На сьогодні загрози з боку Придністров'я немає. Я не розумію виступів деяких політиків, які весь час нагнітають ситуацію. В травні я зв'язався з президентом невизнаного Придністров'я Шевчуком. Ми з ним розмовляли три години. Він сказав, що «ми боїмося вас, вашого «Правого сектору» і «Свободи» більше, ніж ви боїтеся нас». І виходить, що там розповідають про те, що в Україні будуть убивати придністровців, а ми розповідаємо, що придністровці прийдуть і будуть убивати нас.

В Придністров'ї, починаючи з 1993 року, вздовж молдовського кордону стоїть той самий контингент російських «миротворців», також є чітко визначений свій військовий контингент — близько трьох тисяч солдатів. Більше там російських військ немає. В них немає можливості доставити туди військового обладнання, бо немає аеропортів. Тому на сьогодні немає загрози зі сторони Придністров'я. А для цього нагнітається ситуація, не розумію.

ПРО ЛЮСТРАЦІЮ

Вважаю закон про люстрацію недолугим, неправильним. Закон про люстрацію не повинен мати часових рамок. Не може бути, що з такого-то по такий-то період той, хто працював, має бути звільнений. Там працювало дуже багато чесних і правильних людей, які протистояли системі, перебуваючи на своїх посадах. Зараз їх звільняють, не запитуючи, чи порушували вони закон. А серед них дуже багато сильних спеціалістів.

Закон про люстрацію повинен бути прийнятий правильний і працювати весь час. Щоб чиновник знав, що він проходить люстраційні перевірки при призначенні на посаду та через кожні 2–3 роки. Також він має знати, яка буде його відповідальність за порушення законодавства. Тому взяти і сказати, що всі, хто працював, повинні бути звільнені й більше не мають права працювати, — дуже неправильно.

Сьогодні поприходили нові чиновники на посади. Хабарі збільшилися з їхнім приходом у разі порівняно з тим, що було. І безпринципність збільшилась у разі. Тільки зараз силою, авторитетом вдається полатати їхні намагання брати хабарі. Чому на них не діє закон про люстрацію? Чому їх не знімають? Тому, вважаю, закон має бути переглянутий і прописаний як у цивілізованому суспільстві.

ПРО ДЕФОЛТ

Економіка не в найкращому стані через те, що іде війна. Коли в країні криза, ніхто не повинен збільшувати податки, а навпаки — має бути податкова лібералізація для того, щоб люди починали платити податки і виходити з «тіні». Тому багато речей, які приймаються урядом, мені не зрозумілі. Я вважаю, що нам уже давно потрібно було вливати кошти в економіку, бо їх сьогодні не вистачає. І вливання необхідне саме в ті галузі економіки, де немає імпортової складової, а це будівництво доріг, будинків, іпотечні кредити банкам — чітко під іпотечку. А дефолт треба було оголошувати ще в березні й спокійно починати працювати, як Греція та інші країни.

Михайло ГАРЩАЛЬ